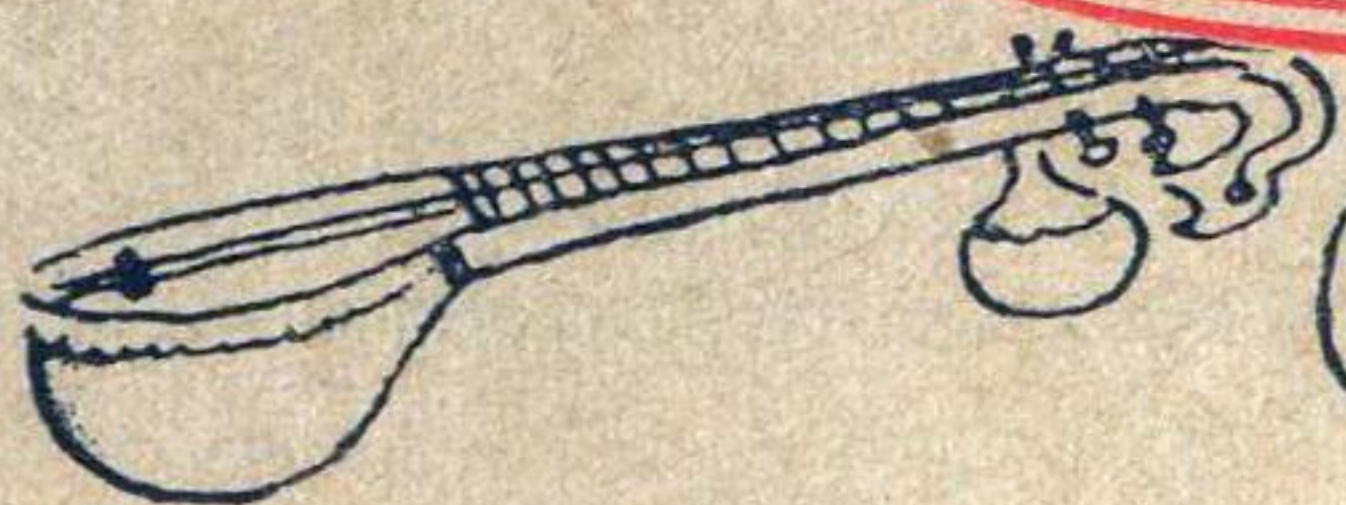

யுனைடெட் பில்ம் ஆர்ட்ஸ்

வள்ளியின் செல்வன்

ஜெமினி ரிலீஸ்

Manoharam Pillay is a prosperous businessman. His only sorrow is that he is childless. One day, however his sister discovers, that Vathsala, his wife, is in the family way. This creates happiness to all. Kandan, their devoted servant is very happy, as his wife Valli, also expects a child shortly.

After an accident one day to Vathsala, the Doctor says that she is not pregnant. This causes gloom in the family.

Murthy, the brother of Vathsala, is married to Sheristadhar Doraiswamy Pillay's daughter. Pillay is a sharp tongued retired official. Murthy's modern ideas of birth control and family planning are a bother to Doraiswamy Pillay. Pillay hopes to have a grand-son whom he can give in adoption to the wealthy Manoharam Pillay.

Once he learns that his wife is not going to give him an heir, Manoharam Pillay falls a prey to his sister's persuasion for a second marriage. In spite of Vathsala's pleadings, he prepares to settle the alliance. Vathsala is heart-broken.

Kandan has seen all this. He assures Vathsala that he and Valli will give their child to her, to be brought up as Manoharam Pillay's child, so that the marriage proposal can be stopped.

After some time Vathsala returns with Valli's child to Manoharam Pillay's house. Pillay takes it to be his own child, and settles happily in the house. The child is fed by Valli. Sneaking Duraiswamy Pillay finds this out one day, and complains to Manoharam Pillay, who angrily sends Valli out of the house. Murthy, who is in on the secret, arranges for Valli's living in a hut in the neighbourhood.

Time passes by. Valli finds it difficult to see her child even once a day.

One day she runs to the big house, to see her child. Manoharam Pillay who returns unexpectedly to the house sees and necks her out. Valli walks out in a dazed

condition, and is run over by a car. Kandan rushes to her, only to see her die.

Vathsala hearing of this tragedy, promises Kandan to love Raju, his son, like her own son.

Soon Vathsala finds out she is pregnant. This event changes her whole attitude towards Raju. After the baby is born, she begins to ill-treat Raju, as a step mother would.

Five years go by. Balu, Vathsala's own son is fondled and petted, while Raju is more and more ill-treated. Manoharam Pillay is oblivious of this, but somehow, he has a soft corner for Raju, the cleverer of the two boys. Vathsala does not like this.

One day on seeing Vathsala's extreme cruelty to Raju, Kandan takes him away to Valli's grave. Learning of this and at the instigation of Duraiswamy Pillay, Manoharam Pillay turns Kandan out of the house for ever.

Raju is now lonely, because Kandan, his playmate is gone, and his brother Balu, is sick. Kandan, whose love for his son has now become a passion, tries to steal Raju from the house. Manoharam Pillay finds this out and beats Kandan and drives him out.

A few days later, overhearing a talk between Vathsala and Murthy, Raju comes to know who Valli was. Raju runs to Kandan, who lives near the grave of his dear wife Valli.

Balu becomes very ill and his condition becomes serious. He pines for Raju being very fond of him. Manoharam Pillay searches for Raju. Vathsala, anxious over her boy's condition accidentally reveals Raju's true identity to her husband. Manoharam Pillay is shocked at the secret.

Balu's condition becomes very serious. Desperately Manoharam Pillay seeks out Kandan in the graveyard and pleads for his return with Raju to his house. Kandan refuses.

Vathsala, hearing of Kandan's refusal, herself runs to fetch him. But Kandan has already returned out of his devotion to his Master and Mistress. On his rejoining them, peace and happiness reign in Manoharam Pillay's house.

மாஸ்டர் பாபுஜி
பாபு

ததைச் சூருக்கம்

தனவந்தரான மனோஹரம் பிள்ளைக்கு விவாகமாகி பத்து வருஷங்களாகியும் புத்திரபாக்கியம் ஏற்படவில்லை. அதற்காக அவர் மறு விவாகம் செய்து கொள்ளத் தீர்மானிக்கிறார். அதைக் கண்ட அவருடைய மனைவி வத்ஸலா மனம் கலங்குகிறாள்.

அவர்கள் வீட்டில் பல வருஷங்கள் ஊழியம் செய்யும் வேலைக்காரன் கந்தன் தன் எஜமானியின் பரிதாப நிலைக்கு வருந்தி, அவளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறான். தெய்வாதீனமாக அவனுடைய மனைவியான வள்ளி அச்சமயம் கர்ப்பவதியாயிருக்கிறாள். அவளுக்குப் பிறக்கும் குழந்தையை எஜமானிக்குக் கொடுத்து விட்டால் அவளுடைய கஷ்டம் நீங்கும் என்று யோசனை செய்கிறான். அதை எஜமானி

யிடம் தெரிவிக்கிறான். தன்னுடைய மனைவியிடம் போய் தன் யோசனையைத் தெரிவித்து, மிகுந்த வாக்குவாதத்துக்குப் பின் அவளுடைய சம்மதத்தையும் பெறுகிறான். இதன் பயனாக மறு விவாகம் நின்றுவிடுகிறது.

வத்ஸலாவின் சகோதரனான மூர்த்தியின் மனைவி லீலா நடனம் பயிலுகிறாள். அதனால் மூர்த்தி கர்ப்பத் தடை முறைகளைப் பின்பற்றுகிறான். இது அவனுடைய மாமனும் லீலாவின் தந்தையும் மானசிரஸ்தார் துரைசாமிப் பிள்ளைக்குப் பிடிக்கவில்லை. எப்படியாவது தன் மகள் லீலாவுக்கு

மாஸ்டர் முரளி
வள்ளியின் செல்வன் : ராஜா

ஒரு ஆண் மகவு பிறந்து அந்தப் பிள்ளையை மனோஹரம் பிள்ளைக்குத் தத்துப் புத்திரனாகக் கொடுத்து, அவ்வளவு சொத்துக்கும் வாரிசாக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய ஆசை. இதனால் அடிக்கடி மாமனாருக்கும் மருமகனுக்கும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டு சண்டையில் வந்து முடிகிறது.

வள்ளிக்குப் பிறந்த குழந்தையைத் தன் குழந்தையெனச் சொல்லி வளர்த்து வருகிறாள் வத்ஸலா. குழந்தையைப் பிரிந்த தாய்க்கு உள்ளம் கொதிக்கிறது. ஆயினும் தானும் அங்கு வேலைக் கிருப்பதால் அடிக்கடி குழந்தையைத் தூக்கி வைத்துக் கொள்ளுகிறாள். தன்னுடைய கனவு பொய்யாகிவிட்டதால் அசுரையை கொண்ட துரைசாமிப் பிள்ளை இதில் ஏதோ சூது இருக்கிற தென்று சந்தேகப்பட்டு மனோஹரனுக்குக் கோள் சொல்லிக் கொடுக்கிறார். மனோஹரம் பிள்ளை வள்ளி தன் வீட்டுக்கே வரக்கூடா தென்று விரட்டி விடுகிறார். குழந்தையைப் பிரிக்கப்பட்டு பிள்ளைப் பாசத்தால் உந்தப்பட்ட தாய் ஒரு நாள் தன் குழந்தைக்குப் பாயசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆவலுடன் வருகிறாள். மனோஹரம் பிள்ளை அவளை அடித்து விரட்டி விடுகிறார். அதனால் மனமுடைந்து திரும்பிய வள்ளியின்மேல் ஒரு மோட்டார் ஏறி விடுகிறது. கந்தன் நெஞ்சம் புழுங்கிப் புலம்பி அழுகிறான்.

வள்ளியின் செல்வனான ராஜுவுக்கு இரண்டு வயதாகும் போது வத்ஸலா உண்மையிலேயே ஒரு மகனைப் பெற்றெடுக்கிறாள். அதன் பின்பு அவள் மனத்தில் பாரபட்சம் ஏற்பட்டு,

வளர்ப்புப் பிள்ளையான ராஜுவைக் கொடுமைப்படுத்துகிறாள்.

கந்தரி பாய்
வள்ளி

அதைக் கண்ட கந்தன் மனம் பதைக்கிறான், தன் மகனை எடுத்துக் கொண்டு வெளியில் போய்த் திரும்பும்போது மனோஹரம் பிள்ளை கண்டு அவனைக் கண்டித்து வேலையை விட்டு நீக்கி விரட்டி விடுகிறார். அவன் வெறி பிடித்த வனைப் போல் அலைகிறான்.

கந்தனின் வாழ்வு பாழானதைக் குறித்து மூர்த்தி தன் சகோதரியிடம் பேசி அவளுடைய போக்கைக் கண்டிக்கிறான். அப்போது அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வள்ளியின் செல்வனான ராஜுவுக்கு தன்னைப் பெற்றவர்கள் யார் என்று தெரிந்து போகிறது. உடனே யாருக்கும் தெரியாமல் மயானத்துக்குப் போய் அங்கே வள்ளியின் சமாதியின் மேல் கிடந்து புரண்டு அழுகிறான். தகப்பன் மகனைத் தூக்கிக் கொஞ்சிக் குலாவுகிறான்.

ஏற்கனவே உடல் நலம் குன்றியிருந்த வத்ஸலாவின் பிள்ளை பாலுவுக்கு, அவனுடைய தோழன் போனதும் நோய் முற்றி, உயிருக்கே ஆபத்தாய் விடுகிறது. டாக்டரும் ராஜு வந்தால்தான் பையன் பிழைப்பான் என்று சொல்லிவிடுகிறார். வத்ஸலா மூர்த்தியிடம் பையனை அழைத்து வந்து விடும் படி கெஞ்சுகிறாள். அந்தச் சமயம் ராஜுவின் உண்மையை அறிந்த மனோஹரன் மனைவியை ஏசுகிறான். அவளால் தானும் கொடுமையாய் நடந்ததை எண்ணி வருந்துகிறான். பின்னர் மயானத்துக்குப் போய் கந்தனை அழைக்கிறான். அவன் வர மறுத்து விடுகிறான்.

வீட்டிலே பையனுடைய நிலை இன்னும் நெருக்கடியாகிறது. வத்ஸலாவே தான் போய் கந்தனிடம் கெஞ்சி, அவனை அழைத்து வருவதாகச் சொல்லிப் புறப்படுகிறாள். தெருவுக்கு வந்ததுமே கந்தனும் ராஜுவும் நிற்பதைக் கண்டு, அவனுடைய காலில் விழுந்து மன்னிக்கும்படி கேட்கிறாள். பாலுவின் உயிர் பிழைத்து விடுகிறது. எல்லோரும் வள்ளியின் தியாகத்தை எண்ணி அவளை வாழ்த்துகிறார்கள்.

பாட்டுகள்

1. இராகம் - வசந்தா.

அடதாளம்

பல்லவி

நடனமாடினார் வெகு நாகரீகமாகவே கனகசபையில்—ஆனந்த (நடன)

ஜதிஸ்வரம்

தத்தடிங்கு தகதடிங்கு கிடதக தரிகிடதொம்
கிடதக தரிகிடதொம் கிடதக தரிகிடதொம் தா

அனுபல்லவி

வடகைலையில் முந்நாள் மாமுனிக்கருள் செய்த
படி தவறாமல் தில்லைப் பதியில் வந்து
தைமாசத்தில் குருபூசத்தில் பகல் நேரத்தில்

— (நடன)

தாம் தகிட தகஜம் தகணம் தரிகும் தரி
தீம் திமித தகஜம் தகணம் தரணம் தரி
தஜ்ஜெணு ஜெணு தித்தாம் தித்தாம் தை
தாஹத தஜ்ஜெணு ஜெணும்த டிங் டிங்குக்கு தைய
தைய ததிமி தக தகுந் தரி கிடதக
தக்கிட கிடதாம் தக்கிட தீம் ததோமென்று

நடனமாடினார் வெகு நாகரீகமாகவே கனகசபையில்—ஆனந்த - (நடன)

2. வாசஸ்பதி

குழந்தைப் பாட்டு

ஆதி தாளம்

பல்லவி

வத்சலா : வினையாடும் தெய்வமடி — நமது
களைதீர மணிவாயில் கரும்பான
மழலை மொழி பழகி

(வினை)

அனுபல்லவி

நடமாடும் தெய்வமடி — மெள்ளத்
தடமாடி முந்தாணை தலைப்பைக் கையால் பற்றி

(வினை)

சரணம்

காச பணக்காரர்களும் பெற்றோரில்லை — வைரக்
கம்மலை அணிந்தவரும் பெற்றோரில்லை
பேசும் மழலைச் செல்வம் பெற்றவர்தான் உலகில்
பெற்றோர் எனும் பெருமை பெற்றாரடி

லீலா :

காண்டா,

கண்டநடை

பங்காளிச் சண்டை வரும் பிள்ளை
பிறந்தால் — சொத்து
பாகம் பிரிக்க வேண்டும் பிள்ளை
பிறந்தால்

எஸ். வி. சுப்பையா
கந்தன்

சிங்காரம் கெட்டுவிடும் பிள்ளை பிறந்தால் — உடம்பில்
தங்காது கட்டழகு பிள்ளை பிறந்தால்

வத்ஸலா : கமாஸ்

ஆதி

வாழையடி வாழையென வம்சம் வளரும் — பெண்ணை
மலடி யெனும் பேர் தொலையும் மனம் குளிரும்
ஏழை செல்வர் எல்லோரும் இன்பமுடனே வாழ
இது ஒன்று தான் உலகில் செல்வமடி

லீலா : பியாக்

கண்ட நடை

கச்சேரி கேட்க முடியாது — சபையில்
கச்சேரி கேட்க முடியாது — நடுவில்
கத்தாத குழந்தையே கிடையாது — நாம்
இச்சையாய் வாழ முடியாது நமது
இளமைக்குக் குழந்தையால் எந்நாளும் தீது.

வத்ஸலா : ஸ்ரீரஞ்சனி

ஆதி.

சோபாவில் ஏறிவிளையாடுவான் — கையில்
ஸ்பூனிலே மருந்தெடுத்தால் ஓடுவான்
சும்மா சும்மா குதிரை மேலே ஆடுவான் — நான்
சொல்லித் தரும் பாட்டெல்லாம் பாடுவான்.

லீலா : கானடா

கண்ட நடை

தலைசீவ நேரமிருக்காது — உனக்குத்
தாலாட்டுப் பாடவே பொழுது போதாது
பீச்சிலே வாக்கிங்கு ஏது — பிள்ளைக்கு
காச்சலும் இருமலும் வருமே தப்பாது.

வத்ஸலா : செஞ்சுருட்டி

ஆதி.

உனக்கும் ஒரு பெண்குழந்தை பிறக்க வேண்டும் — உன்னை
ஓடி விளையாடாமல் தடுக்கவேண்டும்
எனக்கு நீ சம்மந்தியாகி — உன்னை
எடுத்த தெல்லாம் குற்றம் சொல்ல வேண்டும்.

லீலா :

பிருந்தாவன சாரங்கா.

ஆதி.

அம்மான் மகளுக்கு ஆசைப்பட்டு — நீ
ஆண் குழந்தை பெற நினைத்தாயோ ?
இரண்டும் பெண்ணாய்ப் பிறந்தாலோ ?

வத்ஸலா ; இரண்டும் ஆணாய்ப் பிறந்தாலோ?—நாம்

இருவரும் ; என்ன செய்வோமடி ஏது செய்வோம்.

வள்ளி : பீம்பளாஸ்.

கண்ணின் மணியே வா — எந்தன்
கற்பகமே வா வா
அன்னை கலித்தீர்க்கப் பிறந்த
ஆரமுதே வா வா

(கண்ணின்)

உன்னைப் பெறுவதற்கே — உலகில்
என்ன தவம் செய்தேன்
கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் — எனது
கருத்திலினிக்குதடா — தாலோ தாலோ தாலோ தாலோ,

வாசனைத் தைலமிட்டே — உனக்கு
மஞ்சன நீராட்டி
மையிட்டுப் பொட்டிடுவேன் — அழகில்
மயங்கி எனை மறப்பேன்

அம்புலிகாட்டிடுவேன் — உனைநான்
அள்ளி அணைத்திடுவேன்
தம்பி உனக்காக உயிரையும்
தந்து மகிழ்வேனடா.

(கண்)

4.

நாட்டுப் பாடல் நடனம்

விவசாயிகள் : பசுவெல்லாம் குடம்குடமாய் பால் கறக்கவேணும் — இந்தப்
பச்சைப்பிள்ளையைப் பெத்த தாய்க்குப் பால் சுரக்கவேணும்
மாரி மாரி மாதம் மூன்று மழைகள் பொழியவேணும் — இந்த
மகராசன் பொறந்த நேரம் மண்ணு விளையவேணும்.

மண்ணைத் தொட்டா தங்க மாகணும் — நாங்க
மானத்தோடெ என்றும் வாழணும்.

மூர்த்தி :

பஞ்சாயத்துக்கு வாபுள்ளே — என்
பரிசப் பணத்தைத் தா புள்ளே
கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசி எந்தன்
கோபத்தை நீ கெடுக்காதே

வேறு

லீலா :

போகாதே போகாதே என் கணவா
இந்தப்

பொம்புளைப் பாவமும் பொல்லாது
— அய்யா

பொம்புளைப் பாவமும் பொல்லாது.

சகஸ்ரநாமம்
மனோஹரம் பிள்ளை

வேறு

மூர்த்தி : தடுக்காதே என்னைத் தடுக்காதே உன்னை
தள்ளி வைச்ச நான் இன்னொருத்தியை
கல்யாணம் கட்டப் போறேன்
தடுக்காதே என்னைத் தடுக்காதே.

வேறு

லீலா : தொட்டுத் தாலி கட்டிக்கிட்ட
சிட்டுக் குருவி என்னை விட்டு
பட்டுக்கோட்டைக் காரக் குட்டி மீதிலே — ஆசைப்
பட்டதென்ன சொல்லு இந்தப் போதிலே

மூர்த்தி : உந்தனை நான் தாலிகட்டி
வந்து எட்டு வருசமாச்சு
மைந்தனும் பிறக்க வகையில்லையே — கையால்
சந்தனம் கொடுக்க வழியில்லையே.

லீலா :

வேறு ,

அரசமரம் சுத்தி வந்தேன், கால் நொந்தேன் தவம்கிடந்தேன் — பத்து
ஆண்டிக்குச் சோத்தையும் போட்டேன் — மலை
யாண்டியையும் குறிகேட்டேன் — ஒரு
ஆம்புளைப் புள்ளை பொறக்கு மென்றே — நல்ல
பாம்புக்குப் புத்திலே பாலையும் ஊத்தினேன்
ஒண்ணும் பலிக்கல்லே மச்சான் — ஒரு
பொண்ணும் பொறக்கல்லே மச்சான்.

மூர்த்தி :

வேறு .

ஒட்டுமாஞ் செடியை வாங்கி
நட்டு வச்சேன் தோட்டத்திலே
கட்டி மாம்பழம் பழுத்துத் தொங்குது — நீ
வட்டியில்லா மொதலைப் போலே ரிக்கிறே.

வேறு .

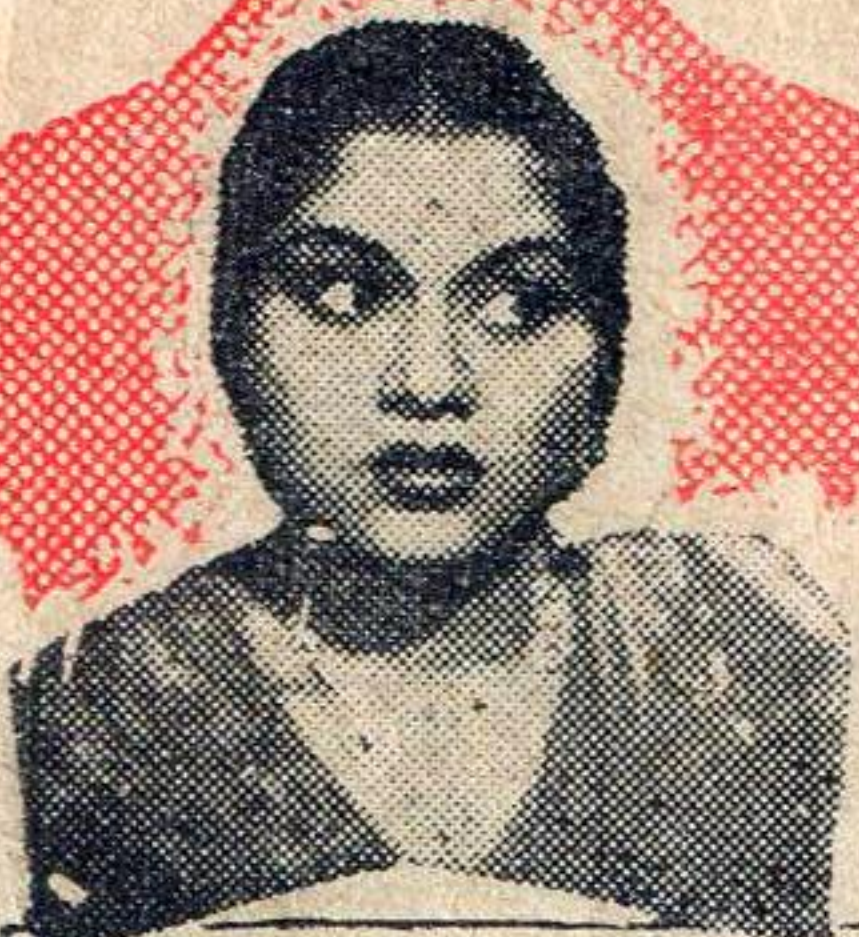
மூர்த்தி :

லீலா :

மாடுமில்லே மரமுமில்லே — மச்சான்
மங்கை நானே மங்கை நானே
கேடுகெட்டுப் பேசவேண்டாம் இப்பொ
கெவருமெண்டு சட்டம் உண்டு

டைவரிசு கேசுபோட்டு உனக்கு
தெண்டனையும் வாங்கி வைப்பேன்
கைவரிசை காட்ட வேண்டாம் — இப்ப
காலம் மாறிப் போச்சு மச்சான்.

இருவரும் : தந்தனத்தானே தந்தனத்தானே
தந்தனத்தானே தந்தனத்தான்

வனஜா
லீலா

மூர்த்தி : தெரிஞ்சுக்கிட்டேன் புரிஞ்சுக்கிட்டேன் இறைஞ்சு பேசமாட்டேன்
தேவரம்பை யானாலும் திரும்பிப் பார்க்க மாட்டேன்
தாரமிருக்க இன்னொருத்தியைத் தாரங்கட்ட மாட்டேன்
தங்கமே உன்னை விட்டு எங்கும் போகமாட்டேன்

இருவரும்: தந்தனத்தானே தந்தனத்தானே தந்தனத்தானே தந்தனத்தான்
ஏ அத்தான் தந்தனத்தான்.

5. தாலாட்டு.

வள்ளி : பாசேஸ்வரி

உன் முகம் வாடக் கண்டால் — எனது
உள்ளம் தடுமாறும்
கண்கள் கலங்கக் கண்டால் — எனது
கால்கை நடுங்குதடா.

(கண்)

6. குறள்.

குழலினிது யாழினிது என்பர் தம்மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளாதவர்

இராகமாலிகை.

ஆயிரங் காலத்துப் பயிராய் — ராஜா
ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்திடுவாய்
நோயும் நொடியும் உனை அணுகாமல் — உன்
தாயும் தந்தையும் மகிழ்ந்திடவே நீ

(ஆயி)

பால் வடியும் உன் முகத்தை ஒரு தரம்
பார்த்தாலே பசி தீருமடா
பாலும் தேனும் இணையாகர்து
பாப்பா உந்தன் மழலைக்கே

(ஆயி)

தொட்டு மகிழ்ந்தால் உன்னைப் பெற்றவள்
பட்ட பாடெல்லாம் மறந்திடுவாள்
கட்டியணைத்தால் ஆனந்தத்தில்
கண்ணீர் விடுவாள் களித்திடுவாள்

(ஆயி)

பத்து மாதங்கள் சுமந்ததைப் பாராள்
பட்டினி கிடந்ததை அவள் பாராள்
பெற்ற மகன் வாய் முத்தம் கிடைத்தால்
பேரன்பம் அது பேரன்பம் (ஆயி)

எத்தனை பிறவிகள் எடுத்துழைத்தாலும்
பெற்றவள் கடனது தீராது
எத்தனை உறவுகள் இருந்தாலும் அது
பெற்றவள் போலே ஆகாது. (ஆயி)

ஆர். கணேசன்
மூர்த்தி

சக்கரவாகம்.

நல்லவர் என்றே பாராயோ அடா
நமனே உனக்குக்கண்ணில்லையே
தொல்லைகள் இழைத்தது போதாதோ — உயிரைத்
தூக்கியும் செல்லத் துணிந்தாயோ.

பாட்டு

புத்திர வாஞ்சையில் ஓடிவந்தாள் — அங்கே
பொல்லா நமனும் காத்திருந்தான்
இத்தரை மீது சத்தியம் காக்க
இத்தனை சோதனை ஏன் இறைவா.

விருத்தம்

அன்னையின் நெஞ்சில் அடைத்துக் கிடந்த
ஆறுத்துயரே அனலாச்சோ
புண்ணிய வதியின் உடலம் இதனால்
புனித மடைந்தாயோ தீயே

பாட்டு

நல்லவன் கண்ணீர் தரையில் விழுந்தால்
நாநிலமே நீ நடுங்காயோ
நல்லது செய்தாரை அல்லலுக்காளாக்கி
நடுத்தெருவில் விட்டு நகைப்பாயோ
காலனை உதைத்த கதைபொய்யோ — அந்தக்
கால்கள் எங்கே போயினவோ
காளியுடன் நடனம் ஆடும் வேளையோ
கருணையைச் சிவனே மறந்தாயோ.

குழந்தைகள் விளையாட்டு — ரயில் பாட்டு

சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு
சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு சிகு
ஊ ஊ ஊ

ஊதும் ஓடும் ரயில் — அது
நீளம் ஒண்ணரை மைல் — உங்கள்
ஊரில் நிற்காது மெயில் . . .

ஊ..... ஊ..... ஊ.....

சிகு சிகு சிகு சிகு சிகுசிகுசிகு
கும்பகோணம் கும்பகோணம்
காப்பி சுண்டல் காலனா வடை
ஹிண்டு எக்ஸ்பிரஸ் ஆனந்த விகடன்

டிங் டிங் டிங் டிங் ஊ..... ஊ.....
ஊதும் ஓடும் ரயில் — உங்கள் ஊரில்
நிற்காது மெயில்

டி. எஸ். துரைராஜ்
சிரஸ்தார் துரைஸ்வாமி பிள்ளை

அபாயம் அபாயம்
அகாரணமாய் சங்கிலி இழுத்தால்
அம்பது ரூபாய் அபராதம்
சாம்பார் சாதம் தயிர் சாதம்
கதவில் கையை வைக்காதே — நீரைச் சேதப் படுத்தாதே
துப்பு இங்கே துப்பு தூ... தூ... தூ...

ஊதும் ஓடும் ரயில் — பசுபதி கோவில்
உங்கள் ஊரில் நிற்காது மெயில்

(சிசு)

டிக்கட் டிக்கட் டிக்கட்
அம்மாவுக்கு அரைடிக்கட் — அப்பாவுக்கு அரை டிக்கட்
எனக்கு மட்டும் முழுடிக்கட் — டிக்கட் டிக்கட் டிக்கட்
அரைமணிநேரம் லேட் — ஏன் — அடைச்சிருக்குது கேட்.
கைகாட்டி மரமே கைகாட்டி மரமே கையை நீ ஏன் இறக்கல்லே
காத்து மழையிலே நின்னு நின்னு கையை சுளுக்கிக்கொண்டதோ

முடுக்கு

தண்டவாளத்தின் மேலே ஒருத்தன் தடுக்கி விழுந்ததாலே
எவனோ ஒருத்தன் இஸ்குரு ஆணியைப் பேத்திருப்பதாலே
எருமை ஒண்ணு கன்றுக் குட்டியை போட்டிருப்பதாலே
அரைமணிநேரம் லேட் அடைச்சிருக்குது கேட்.

இஞ்சின் இஞ்சின் இஞ்சின் ஏன் பெருமூச்சு விட்டே ?
எத்தனை பாரத்தை எத்திக்கிட்டு இழுக்கறேன் நான் தெரியுமா
ஆனேக்குட்டி ரெண்டு — அல்ஸேஷன் பன்னெண்டு
பாசஞ்சர் முன்னூறு — பாசக்காரன் தொண்ணூறு
டிக்கட்டில்லா வித்தவுட்டு — டிரெயினுக்குள்ளே பதினெட்டு
இழுக்கிறேன் இழுக்கிறேன் இழுக்கிறேன்
ஊ . . . ஊ . . . ஊ . . . சிசு சிசு சிசு சிசு சிசு சிசு சிசு
தஞ்சாவூர் . . . - தஞ்சாவூர் . . .

9. கந்தன் :

கண்ணா உன்னைக் கண்டதுமென் மனம்
களிப்பில் துள்ளுதடா -- மணி
வண்ணா உன்னை மனதில் நினைந்தால்
எண்ணம் இனிக்குதடா
ஒருத்தியின் மகனாய் பிறந்தாய் நீ
வேறொருத்தியின் மகனாய் வளர்ந்தாய் — உனை
கருத்தினில் வைத்தே இரவும் பகலும்
காத்திருந்தாளன்னை.
கண்ணனைப் போலே அபிநயம் பிடித்தால்
போதாது பாப்பா — அந்த
கண்ணன் காட்டிய வழியில் நடந்தால்
களிப்புடன் வாழ்ந்திடலாம்.

10.

விருத்தம்

சூரத்.

பாட்டு — ஆதி

அன்பே உருவாய் ஆனவர் தம்மை
அஞ்சலி செய்திடுவோம்
அன்னை யெனும் பெயர்தன்னை வணங்கி
அஞ்சலி செய்திடுவோம்

சுபம்.

பி. எஸ். ஞானம்
ஹேமரம் பிள்கையின் சகோதரி

வள்ளியின் செல்வன்

யுனிடெட் பில்ம் ஆர்ட்ஸ் தயாரிப்பு

வசனம், பாட்டுக்கள்	கொத்தமங்கலம் சுப்பு
சங்கீத டைரக்டர்	பி. எஸ். அனந்தராமன்
உதவி	மாயவரம் வேணு, வேலுஸ்வாமி
நடனங்கள்	பாஸ்கர் ராய் சௌத்ரி
ஆர்ட் டைரக்டர்	எம். எஸ். ஜானகிராம்
உதவி	ஜே. ஞானாயுதம்
அரங்க அமைப்பு	பி. ஆர். என். ஸ்வாமி
உதவி	பி. நாகராஜன், ஜி. ஆறுமுகம்
திரை ஒவியம்	எம். சகாதேவன், ஜி. எம். ஏ. புஷ்பராஜ்		
அரங்க அலங்காரம்	என். தியாகராஜன்
உதவி	என். ஜே. கன்னையா, எம். சம்பந்த முர்த்தி		
			எம். பி. ராஜகோபால்
ஆடை அலங்காரம்	என். ஸ்ரீ ராமலு
உதவி	ஏ. கோவிந்தன்
மேக் - அப்	சகாதேவ ராவ் தப்கிரே
உதவி	பி. ஸி. ஸி. பிள்ளை, யு. நரசிம்ம ராவ்		
	ஜி. வி. பலராம் நாயுடு, கோவிந்த பாவர்		
ஒளிப் பதிவு	ஸி. ஏ. எஸ். மணி
உதவி	எம். எம். சர்மா
ஸ்டுடியோ	பி. முனிஸ்வாமி
ஸ்டிப்ஸ்	ஆர். சோம சுந்தரம்
ஒளிப் பதிவு	ஷியாம் சுந்தர்
உதவி	டி. ஜெயராமன், என். ரகுநாதன்
ரிகார்டிங்	ஆர். ஸி. ஏ. ஸவுண்ட் ஸிஸ்டம்
எடிட்டிங்	என். ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி
உதவி	ஆர். கே. ராமச்சந்திரன், எஸ். ஜெயராமன்		
புரோஸரிங்	வி. ராமஸ்வாமி
உதவி	ஆர். ரெங்கஸ்வாமி, வி. சேதுராமன்		
	வி. சௌந்தர ராஜன், கே. எத்திராஜ்		
ஸ்டுடியோ	ஜெமினி
உதவி டைரக்டர்	ஜி. எஸ். பிந்து மாதவன்
கன்டிரிபியூட்டர்	எஸ். வைத்ய நாதன்
எக்ஸிகியூடிவ் புரொட்யூஸர்	எம். ஏ. பார்த்த ஸாரதி

டைரக்டர்

கொத்தமங்கலம் சுப்பு

ஜெமினி ரிலீஸ்